

— Имаме си едно пиленце!

А борсучетата сѣщо повтарятъ:

— Имаме си едно пиленце!

Лисана го изѣла и казала: „Нѣмаме вече пиленце

Борсучетата сѣщо говорятъ:

„Имахме пиленце, нѣмаме вече пиленце“!

Тѣй постѣпвала хитрата учителка, догдѣто изѣла и петѣхъ пиленца.

А глупавитѣ борсучета, като се облизвали, изедно думали:

„Имахме пиленца, нѣмаме вече пиленца“! И добавили: „Жално, какъ сладко и ние бихме си закусили отъ тѣхъ“!

— О, науката не се яде!—мѣдро ги учела учителката имъ.

И втория урокъ се свършилъ. Тя пакъ викнала бащата и му казала: „Вашитѣ дѣца отлично се учатъ. Утрѣ ще имаме урокъ „за животнитѣ“. Пригответе ми една кокошка и единъ пѣтел“!

— Май трудно е тази работа, казалъ борсукътъ, като се почесвалъ по тила. Но ще се опитамъ . . .

— Е, трудно е, но да възпитавамъ дѣца, е още по-трудно, казала учителката и си отишла.

#### IV.

При голѣми опасности и съ голѣма мѣка, борсукътъ едва успѣлъ да улови кокошка и пѣтелъ.

Лисанка дошла рано още при изгрѣвъ слънце и почнала важния урокъ:

— Сега имамъ кокошчица!

Ученицитѣ потракватъ зѣби и думатъ:

— Имаме си кокошчица . . .

Лисана я изѣда и дума: „А сега“?

Борсучетата отговарятъ:

— А сега нѣмаме кокошчица.

Урокътъ „за животнитѣ“ излѣзълъ май-голѣмичъкъ, защото слѣдъ кокошката, Лисанка почнала „за пѣтеля“:

— Имаме си пѣтленце; думала тя. А борсучетата прѣговаряли: